

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: **BIG WIN a.s.**, se sídlem Ovocný trh 572/11, Praha 1, IČ: 065 64 704, zastoupen Mgr. Karlem Volfem, advokátem, se sídlem Jindřicha Plachty 3163/28, Praha 5, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2019, č.j. 26993-3/2019-900000-311,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2019, č.j. 26993-3/2019-900000-311 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo k odvolání žalobce proti rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 3. 5. 2019, č.j. 191796-5/2019-510000-12 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), toto rozhodnutí změněno tak, že byl zrušen výrok III. a v této části bylo řízení zastaveno, ve zbytku bylo odvolání zamítnuto a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ve výroku I. z přestupku podle ustanovení § 123 odst. 2 písm. s) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hazardních hrách“), ve výrocích II. a III. z přestupků podle ustanovení § 123 odst. 3 písm. e) téhož zákona a ve výroku IV. z přestupku podle ustanovení § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách, za což mu byl uložen úhrnný trest pokuty ve výši 170.000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T., DiS.

- [2] Žalobce v podané žalobě předně namítal nicotnost a nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí, neboť tato stojí na libovůli a nesprávním právním výkladu. Nezákonost napadeného rozhodnutí je dle žalobce dána v porušení zásad daných ústavním pořádkem i zákonem č. 500/2004 Sb., správním řádem, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), nesprávném právním posouzení věci a výkladu a aplikaci právní normy, ve zjevném nepřihlédnutí ke skutkovému stavu věci a konkrétním okolnostem, v paušalizovaném hodnocení odpovědnosti za přestupky bez náležitého prověření a zjištění skutečného stavu, nezkoumání materiální stránky přestupků a samotné škodlivosti pro společnost, užívání nadměrného formalismu a zjednodušujícího přístupu při rozhodování a překročení mezi správního uvážení nedovoleným a nepřiměřeně extenzivním výkladem ustanovení právní normy, čímž dochází k nedůvodnému a nedovolenému poškozování žalobce a jeho práva na podnikání.
- [3] V žalobním bodu II. žalobce namítal, že nebyly dostatečně vypořádány jeho námítky ke kontrolním zjištěním a že věc byla posuzována čistě formalisticky bez zkoumání naplnění materiální stránky přestupků. Dle žalobce se správní orgány dopustily nedovoleného a nepřiměřeně rozšiřujícího výkladu ustanovení zákona o hazardních hrách. Žalobce uvedl, že je nepřípustné, aby součástí kontrolních zjištění byly extenzivní výklady, domněnky a vyhodnocení, která nemají oporu ve skutečně zjištěném stavu. Přestože byla kontrolní skupina po námítkách žalobce k protokolu o kontrolních zjištěních vyzvána celním úřadem k došetření skutkového stavu, tak takové došetření neproběhlo a kontrolní zjištění byla pouze přeformulována – došetření tak neproběhlo, i když bylo nařízeno. Žalobce se dále ohradil proti tomu, že je osočován z obcházení režimu herny, když znak kasina (živá hra a její umožnění provozovatelům) nebyl vůbec kontrolní skupinou prověřován. Dále uvedl, že při učinění závěru o porušení povinnosti dané ustanovením § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách se správní orgán omezil pouze na kusá a nedostatečná zjištění, která dále nijak neprovéřoval. Správní orgány tak dle žalobce porušily ustanovení § 3 správního řádu, když vůbec nevzaly v potaz kritéria důležitá pro zhodnocení (technické zázemí, uspořádání herního prostoru, organizační opatření, personální opatření apod.), ale omezily se pouze na jedno dílčí zjištění (momentální počet osob v provozovně), ze kterého však nelze dle žalobce závěr o nemožnosti živé hry vyvozovat. Bylo tak mimo jiné porušeno i ustanovení § 9 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, ve znění pozdějších předpisů.
- [4] V žalobním bodu III. žalobce namítal, že užití nadměrného formalismu bez přihlédnutí k materiální stránce přestupku a účelu právní úpravy. K vytýkanému nezveřejnění ukazatele délky účasti na hazardní hře a celkového přehledu čistých proher od aktivace uživatelského konta ve smyslu ustanovení § 49 odst. 2 zákona o hazardních hrách uvedl, že předmětné zařízení MULTI LOTTO tento ukazatel obsahuje, pouze patrně vlivem zasažení obrazu mohl být obraz hůře čitelný. Ani v tomto případě však nebylo provedeno došetření, ačkoliv žalobce výslovně žádal v námítkách o přezkoumání. Dle žalobce nelze toto porušení srovnávat s porušením takového typu, kdy by provozovatel rezignoval na svou povinnost opatřit zařízení tímto ukazatelem. Uvedl, že další pochybení (neumístění ukazatele času v provozovně) bylo napraveno, k čemuž však správní orgány nepřihlédly. Žalobce tak konstatoval, že v daném případě nebyl naplněn znak společenské škodlivosti přestupku.
- [5] V žalobním bodu IV. žalobce namítal nezákonnost rozhodnutí pro libovůli správního orgánu při výkladu právních norem, konkrétně ustanovení § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách. Žalobce uvedl, že je v rozporu s jeho zájmy neumožňovat provoz na započitatelných stolech živé hry, neboť má zájem na svém zisku. Dle žalobce právní úprava způsob naplnění

požadavku umožnění živé hry ponechává zcela na provozovateli. Celní úřad však pouze ze stručného zjištění při kontrole, že se v provozovně nenacházel takový počet osob (krupiéřů), kteří by v okamžiku kontroly bezprostředně stáli u stolů živé hry, vyvodil, že provozovatel neplní tuto svou povinnost. Výklad, že „*minimální počet krupiéřů odpovídající počtu započitatelných stolů živé hry musí být vždy splněn, a to bez ohledu na skutečnost, že jsou v kasinu přítomni nějací hráči*“, žalobce označil za extenzivní a účelový. Žalobce uvedl, že předmětnou povinnost zajišťuje organizačními, personálními a technickými prostředky, a proto nemohlo být ustanovení § 68 odst. 4 předmětného zákona z jeho strany porušeno. Toto bylo prokázáno i vysvětlením povinné osoby, kterým se však správní orgány nezabývaly; rovněž pak nebyl proveden ani pokus o živou hru, ani demonstrativní výzva k živé hře apod. Závěr o porušení předmětné povinnosti tak dle názoru žalobce není opřen o skutečný stav a skutečné provozní poměry a správní orgány tak porušily základní zásadu právního státu „*co není zakázáno, je povoleno*“. Žalobce dále v tomto žalobním bodu odkázal na rozhodnutí žalovaného č.j. 16041-2/2019-900000-311, které svědčí o zjevném nesouladu v rozhodovací praxi správních orgánů.

- [6] V žalobním bodu V. pak žalobce namítal nepřiměřenost uložené sankce. Namítal, že napadeným rozhodnutím byl sice zrušen výrok III. prvostupňového rozhodnutí (a ve věci tohoto přestupku bylo správní řízení zastaveno), avšak toto nebylo nijak zohledněno ve výši uložené pokuty, která byla naopak potvrzena. Namítal, že uložená pokuta je vzhledem k charakteru vytykánych porušení a konkrétních skutkových okolností nepřiměřeně vysoká a přísná. Dle žalobce správní orgány vůbec nehodnotily smysl a účel zákona o hazardních hrách v poměru k vytykávaným porušením a v poměru k právu žalobce na podnikání.
- [7] Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud zrušil jednak žalobou napadené rozhodnutí, jednak rozhodnutí prvostupňové.
- [8] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí s tím, že žalobce uplatnil žalobní námitky obdobné odvolacím námitkám, a proto žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
- [9] Uvedl, že provozování hazardních činností není činností obecně povolenou, ale naopak činností zákonodárcem poměrně přísně regulovanou. Podmínky omezující provoz hazardních her tak nelze dle žalovaného hodnotit jako nepřiměřený zásah do svobody podnikat. K námitce, že nezkoumal materiální stránku předmětných přestupků, žalovaný odkázal na str. 5 až 7 napadeného rozhodnutí s tím, že nelze přisvědčit žalobci v tom, že by společenskou škodlivost jeho jednání vylučovala skutečnost, že po shledání pochybení sjednal nápravu a umístil v provozovně chybějící ukazatele času. Dále uvedl, že neshledal žádné pochybení kontrolního orgánu, neboť kontrolní protokol sám o sobě do práv kontrolované osoby nezasahuje, jelikož předmětem přezkumu je až rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Kontrolní protokol tak tvoří jen jeden z mnoha podkladů rozhodnutí. Dle žalovaného pak správní orgány dostatečně vysvětlily, proč vzhledem k přeformulování obsahu kontrolních zjištění již nebylo nutné provedení došetření věci ve vztahu k porušení ustanovení § 49 odst. 2 a § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Dále žalovaný uvedl, že žalobce nepravdivě uváděl, že na základě jeho námitek mělo být provedeno došetření věci ve vztahu k porušení ustanovení § 68 odst. 4 předmětného zákona. Námitky k tomuto kontrolnímu zjištění však byly zamítnuty a došetření v tomto smyslu nebylo uloženo (viz podklady založené ve spisu).

- [10] Žalovaný k porušení ustanovení § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách uvedl, že žalobce vychází z mylného předpokladu, že povinnost provozovatele být schopen zajistit po celou provozní dobu kasina živou hru u nejméně 3 hracích stolů, se aktivuje až v případě, kdy hráči o hru skutečně projeví zájem. Takový výklad však dle žalovaného odporuje účelu a smyslu zákonné úpravy. Žalovaný dále upozornil na rozdíl mezi hernami a kasiny a na problematiku tzv. kvazikasin. Žalovaný v této otázce odkázal na vysvětlení obsluhy provozovny paní Eriky Freimanové a na pořízenou fotodokumentaci. K vysvětlení obsluhy provozovny pak žalovaný dodal, že toto nebylo v průběhu řízení nijak rozporováno, a proto neměly správní orgány důvod o jeho pravdivosti pochybovat. Dále dle žalovaného nemůže obstát argumentace žalobce, že měl zajištěna dostatečná organizační, personální a technická opatření, neboť za ta nelze považovat skutečnost, že až na základě telefonického kontaktování krupiéra obsluhou provozovny poté, co některý z hráčů projeví o hru zájem.
- [11] Za nedůvodný pak žalovaný označil odkaz žalobce na rozhodnutí žalovaného č.j. 16041-2/2019-900000-311, neboť skutečnost, že v jiné věci týkající se jiného subjektu zrušil žalovaný rozhodnutí celního úřadu pro nepřezkoumatelnost, nijak nesvědčí o extrémním nesouladu v rozhodovací praxi správních orgánů. Dále uvedl, že v napadeném rozhodnutí řádně vyložil, proč s ohledem na závažnost vytýkaného porušení ustanovení § 68 zákona o hazardních hrách neshledal prostor pro snížení výše uložené sankce, přestože podanému odvolání bylo částečně vyhověno.
- [12] Dne 1. 10. 2020 žalovaný doplnil své vyjádření k podané žalobě, když odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 9. 2020, č.j. 6 As 196/2020-32, kterým byl potvrzen výklad žalovaného.
- [13] Rozsudkem ze dne 22. 12. 2021, č.j. 6Af 39/2019-53, zdejší soud žalobu zamítl. Žalobce podal proti tomuto rozsudku kasační stížnost, které Nejvyšší správní soud vyhověl a rozsudkem ze dne 14. 7. 2023, č.j. 7 As 12/2022-22, zrušil rozsudek zdejšího soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že městský soud svým postupem, kdy rozhodoval o věci samé bez jednání, nepřipustně zasáhl do práva žalobce na osobní účast při jednání ve smyslu čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, neboť pro nenařízení jednání nebyly splněny zákonné podmínky.
- [14] Při ústním jednání před soudem konaném dne 14. 9. 2023 setrvali účastníci řízení na svých dříve uplatněných argumentech.
- [15] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [16] Dne 13. 8. 2018 byla v provozovně žalobce provedena kontrola zaměřená na dodržování právních předpisů upravujících podmínky pro provozování hazardních her. Kontrole byla za žalobce přítomna paní E. F. Průběh kontroly je zaznamenán v kontrolním protokolu ze dne 12. 9. 2018, č.j. 285768-8/2018-510000-61.1, proti kterému podal žalobce námitky. Ty byly vyřízeny nadřízenou osobou kontrolujícího tak, že byly zčásti zamítnuty a zčásti bylo nařízeno došetření věci. Výsledek došetření věci je zaznamenán v dodatku k protokolu o kontrole ze dne 30. 10. 2018, č.j. 285768-14/2018-510000-61.1. Tento dodatek žalobce opětovně napadl námitky, které však byly zamítnuty. Dne 19. 3. 2019 bylo se žalobcem zahájeno přestupkové řízení.
- [17] Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 3. 5. 2019, č.j. 191796-5/2019-510000-12, byl žalobce jako provozovatel hazardní hry ve smyslu ustanovení § 6 zákona o hazardních hrách,

provozované v kasinu s názvem „CASINO MAGIC X GAMES“, na adrese A. 877/4, 149 00 P. 11 – H. na základě povolení Ministerstva financí č.j. MF-33169/2017/34-24 ze dne 8. 6. 2018 a povolení Ministerstva financí č.j. MF-33170/2017/34-14 ze dne 15. 5. 2018 ve spojení s povolením vydaným Úřadem městské části Praha 11 č.j. MCP11/18/012385/EO/Hos ze dne 14. 3. 2018, uznán vinným:

I. z přestupku podle ustanovení § 123 odst. 2 písm. s) zákona o hazardních hrách, spáchaného tím, že dne 13. 8. 2018 ve své provozovně v rozporu s ustanovení § 49 odst. 2 předmětného zákona na technickém zařízení „MULTI LOTTO“ s registrační značkou č. ML31167 nezveřejnil čitelným a viditelným způsobem po celou dobu účasti účastníka hazardní hry na technické hře ukazatel délky účasti na hazardní hře;

II. z přestupku podle ustanovení § 123 odst. 3 písm. e) téhož zákona, spáchaného tím, že v rozporu s ustanovením § 66 odst. 1 písm. h) téhož zákona v provozovně dne 13. 8. 2018 neumístil na viditelném místě v herním prostoru ukazatel času viditelný po celou dobu účasti na hazardní hře;

III. z přestupku podle ustanovení § 123 odst. 3 písm. e) téhož zákona, spáchaného tím, že v rozporu s ustanovením § 66 odst. 2 téhož zákona na budově a ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, v níž se nachází provozovna, bylo dne 13. 8. 2018 umístěno sdělení ve formě žluté nálepky s nápisem „MAGIC X GAMES JIŽ OTEVŘENO“;

IV. z přestupku podle ustanovení § 123 odst. 3 písm. g) téhož zákona, spáchaného tím, že dne 13. 8. 2018 v provozovně v rozporu s ustanovením § 68 odst. 4 téhož zákona neumožnil po celou provozní dobu kasina hazardní hru u 3 hracích stolů živé hry (BIGWIN Magic Wheel) s označením MWX100104, MWX100105 a MWX100106.

Za uvedené přestupky byl žalobci uložen podle ustanovení § 123 odst. 9 písm. b) zákona o hazardních hrách úhrnný správní trest pokuty ve výši 170.000 Kč.

[18] V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán I. stupně shrnul skutkový stav věci (str. 2 až 4 prvostupňového rozhodnutí), relevantní právní úpravu (str. 3 až 6 rozhodnutí), provedené důkazy (str. 7 a 8 rozhodnutí), které dále na str. 8 a 9 zhodnotil, a právní hodnocení případu (str. 9 až 12 rozhodnutí). Velmi podrobně se pak správní orgán I. stupně zabýval odůvodněním druhu a výměry správního trestu (str. 12 až 15 rozhodnutí).

[19] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém uváděl obdobné argumenty jako v podané žalobě.

[20] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dny bylo prvostupňové rozhodnutí změněno tak, že byl zrušen jeho výrok III. a v této části bylo řízení zastaveno; ve zbytku bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.

[21] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný k námitce ohledně nesprávných či neúplných podkladů uvedl, že za situace, kdy došlo k takové úpravě kontrolních zjištění, že byla jednotlivá zjištění stávajícími podklady dostatečně prokázána, nebylo již třeba provedení došetření věci, které bylo uloženo ve vztahu k původním kontrolním zjištěním.

[22] K naplnění skutkové podstaty dle ustanovení § 123 odst. 2 písm. s) zákona o hazardních hrách žalovaný uvedl, že zjištěné porušení bylo bez důvodných pochybností prokázáno audiovizuálním záznamem zkoušky funkčnosti předmětného technického zařízení, jenž byl pořízen v průběhu kontroly. Uvedl, že vytýkané jednání vykazuje znak společenské škodlivosti, neboť z hlediska ochrany hráče není rozdíl v tom, zda technické zařízení

ukazatel délky účasti na hře vůbec neobsahuje či zda tento ukazatel pouze není čitelným a viditelným způsobem zobrazen.

- [23] K porušení ustanovení § 66 odst. 1 písm. h) zákona o hazardních hrách žalovaný uvedl, že z pořízené fotodokumentace je zřejmé, že se v herním prostoru nenacházel ukazatel času. Ke skutečnosti, že tento nedostatek byl ex post napraven, žalovaný uvedl, že ta nemění nic na závěru ohledně naplnění všech znaků přestupku dle ustanovení § 123 odst. 3 písm. e) předmětného zákona. Dle žalovaného citované ustanovení usiluje o zmírnění negativních vlivů spojených s provozováním hazardních her, neboť se jedná o opatření, s nímž se pojí povinnost provozovatele poskytnout hráči zákonem stanovené informace, který má následně možnost svou účast na hazardní hře dále zvážit.
- [24] Jako důvodnou pak žalovaný shledal námitku ohledně porušení ustanovení § 66 odst. 2 předmětného zákona. Žalovaný se totiž neztotožnil s celním úřadem, dle něhož předmětná žlutá nálepka v daném konkrétním případě představuje nepřipustnou formu reklamy na provozování hazardních her nebo získání výher. Žalovaný dospěl k závěru, že předmětné vnější sdělení nepůsobí jako zakázána reklama, ale spíše jako informační sdělení; vnitřní sdělení pak zakázanou reklamu nenaplnuje bez dalšího. Nadto celní úřad nechal zcela bez povšimnutí stejně rozměrný nápis „v přízemí MAGIC X GAMES“ na hnědém pozadí, nacházející se po právě straně vstupu. Přestupkem tak dle žalovaného mohly být oba nápisy zároveň, nebo žádný z nich.
- [25] K námitkám ohledně porušení ustanovení § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách žalovaný uvedl, že v provozovně žalobce byly umístěny 3 výše uvedené stoly živé hry a dále 30 technických herních zařízení, přičemž v průběhu kontroly byla k zajištění provozování kasina přítomna pouze obsluha provozovny. K dotazu kontrolní skupiny, jak je postupováno v případě, že návštěvník kasina přijde hrát živou hru, obsluha provozovny uvedla, že kontaktuje svou kolegyni, zjistí, zda se může dostavit ke hře, a požádá návštěvníka, aby vyčkal jejího příjezdu. Žalovaný dále odkázal na důvodnou zprávu k ustanovení § 57 předmětného zákona týkající se živé hry. S ohledem na to, že pro živou hru je typický prvek fyzické přítomnosti krupiéra, tak je dle žalovaného zcela vyloučeno současné zajištění provozu u nejméně 3 hracích stolů živé hry jedinou osobou, a to zvláště za situace, kdy tato osoba má na starosti též další činnosti spojené s provozem kasina. Dotčeným ustanovením se zákonodárce snaží zabránit vzniku tzv. kvazikasin. K tomu žalovaný odkázal na důvodovou zprávu k ustanovení § 68 zákona, ze které vyplývá, že zákonodárce vyžaduje, aby v kasinu byla jako hlavní činnost provozována živá hra, čímž odlišuje kasino od herny, ve které je jako hlavní činnost provozována technická hra. Živá hra pak musí být hráči umožněna po celou provozní dobu kasina. Dle žalovaného předmětným podmínkám neodpovídá umožnění živé hry až poté, co obsluha telefonicky kontaktuje krupiéra a vyčká jeho příjezdu. Hra musí být umožněna bezodkladně, přičemž provozovatel musí být schopen zajistit její současný provoz na všech započítatelných stolech hry. Žalovaný dále uvedl, že přístup žalobce svědčí o obcházení režimu herny, neboť formálně provozuje kasino, čímž neoprávněně získává výhodnější režim, než mají herny. Především tím získal možnost nepřetržitého provozu technické hry, což by v případě provozování herny nebyl oprávněn. Z provedeného dokazování pak vyplynulo, že předmětná živá hra nebyla ze strany žalobce aktivně nabízena, ale na všech 3 stolech živé hry bylo nalepeno prohlášení, dle něhož minimální sázka činí 1.000 Kč, ačkoliv dle schváleného herního plánu je možná minimální sázka ve výši 1 Kč; toto nepravdivé prohlášení je tak způsobilé odradit případné zájemce od účasti na živé hře.

- [26] K uložené sankci žalovaný odkázal na principy zákonnosti trestu a individualizace trestu. Uvedl, že celní úřad aplikoval při ukládání pokuty absorpční zásadu. Nejprísněji trestným je v daném případě přestupek spáchaný dle ustanovení § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách, uplatní se tedy zákonná výměra stanovená v ustanovení § 123 odst. 9 písm. b) předmětného zákona – 3.000.000 Kč. Žalovaný se ztotožnil s hodnocením celního úřadu a dodal, že pokud by provozování kvazikasin nebylo ze strany správních orgánů dostatečný způsobem sankcionováno, docházelo by tím k hrubému narušování hospodářské soutěže v oblasti provozování hazardních her. Zároveň s ohledem na závažnost vytýkané pochybení neshledal prostor pro snížení výše uložené pokuty, neboť skutek vymezený ve výroku III. prvostupňového rozhodnutí je ve vztahu ke skutku dle výroku IV. rozhodnutí zcela zanedbatelné povahy. A proto i jeho zrušení má zcela zanedbatelný vliv na celkovou výši uložené sankce. Uloženou pokutu pak žalovaný neshledal jako likvidační.
- [27] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadená rozhodnutí, včetně řízení, která jejich vydání předcházela. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [28] Soud nejprve uvádí, že s ohledem na to, že předchozí rozsudek byl zrušen Nejvyšším správním soudem z procesních důvodů a že se Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku nezabýval kasačními (žalobními) námitkami žalobce, tak zdejší soud setrval na svých závěrech vyslovených již v předchozím rozsudku.
- [29] Podle ustanovení § 49 odst. 2 zákona o hazardních hrách: *„Provozovatel je povinen na každé herní pozici čitelným a viditelným způsobem po celou dobu účasti účastníka hazardní hry na technické hře zveřejnit ukazatel délky účasti na hazardní hře a celkový přehled čistých proher od aktivace uživatelského konta.“*
- [30] Podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. h) téhož zákona: *„Provozovatel je povinen umístit na viditelném místě v herním prostoru ukazatel času viditelný po celou dobu účasti na hazardní hře.“*
- [31] Podle ustanovení § 66 odst. 2 téhož zákona: *„Na budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází, nesmí být umístěna reklama, sdělení nebo jakékoli jiné formy propagace, zejména slovní, zvukové, pohyblivé, statické, světelné nebo grafické, na provozování hazardních her nebo získání výher.“*
- [32] Podle ustanovení § 68 odst. 4 téhož zákona: *„V kasinu musí být umožněna hra nejméně u 3 hracích stolů živé hry, a to po celou provozní dobu kasina.“*
- [33] Podle ustanovení § 123 odst. 2 písm. s) téhož zákona: *„Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nezveřejní na každé herní pozici stanoveným způsobem povinné informace podle § 49 odst. 1, 2 nebo 3.“*
- [34] Podle ustanovení § 123 odst. 3 téhož zákona: *„(3) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že (...)
e) poruší povinnost podle § 65 nebo 66, (...)
g) provozuje kasino v rozporu s § 68, (...).“*
- [35] Podle ustanovení § 123 odst. 8 písm. c) téhož zákona: *„Za přestupek podle odstavce 2 lze uložit pokutu do 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle písmene d), i), j), s), u), v), x) nebo z).“*

- [36] Podle ustanovení § 123 odst. 9 písm. b) téhož zákona: „*Za přestupek podle odstavce 3 lze uložit pokutu do 3 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle písmene e), f), g), h), j), k) nebo n).*“
- [37] Soud nejprve uvádí, že s přihlédnutím k rozsahu žaloby a množství argumentů, které se často v celém textu žaloby opakují a překrývají, posuzoval městský soud žalobní námitky na základě principu, že povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý v žalobě uplatněný argument. Odpověď na základní námitky v sobě může v některých případech konzumovat i odpověď na některé námitky dílčí a související (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2013, č.j. 7 As 79/2012-54; ze dne 29. 8. 2013, č.j. 7 As 182/2012-58; ze dne 19. 2. 2014, č.j. 1 Afs 88/2013-66; všechna rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz).
- [38] Soud se předně zabýval námitkami žalobce spočívající v nicotnosti a nepřezkoumatelnosti napadených rozhodnutí, neboť tyto vady by vylučovaly věcný přezkum rozhodnutí.
- [39] K námitce nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí uvádí, že tato spočívá dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2006, č.j. 31Ca 39/2005-70, č. 1282/2007 Sb. NSS, všechna rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na: www.nssoud.cz).
- [40] Za nesrozumitelnost rozhodnutí soudy považují například případy, kdy odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č.j. 7 A 547/2002-24); pro rozpor výroku s odůvodněním (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2003, č.j. 2 Ads 33/2003-78, č. 523/2005 Sb. NSS) či pro výrok, který nemá oporu v zákoně (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2003, č.j. 7 A 181/2000-29, č. 11/2003 Sb. NSS), nebo není-li rozhodnutí rozčleněno na výrok a odůvodnění, protože není zřejmé, zda správní orgán rozhodl o všech návrzích účastníka řízení (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 10. 1994, č.j. 6A 63/93-22).
- [41] Rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů je potom takové, z jehož odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje toliko obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č.j. 6A 48/92-23, publ. pod č. 27/1994 v SpP).
- [42] Soud považuje za vhodné konstatovat, že odlišný pohled žalobce na vypořádání odvolací námitky či jiného návrhu ještě *a priori* neznamená, že se takovou námitkou správní orgán dostatečně nezabýval a nevypořádal argumenty žalobce. V daném případě soud po prostudování žalobou napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že žalovaný reagoval dostatečně a obsáhle na námitky a argumenty žalobce uvedené v jeho odvolání, přičemž skutečnost, že se žalovaný v některých bodech ztotožnil s názorem prvostupňového orgánu a vycházel z jeho zjištění nelze označit za porušení povinností odvolacího orgánu. Rovněž

pak výklad žalovaného ohledně předmětných ustanovení zákona o hazardních hrách soud neshledal jako nepřiměřeně extenzivní, a tím méně jako projev libovůle správního orgánu, jak bude uvedeno dále u jednotlivých přestupků, za jejichž spáchání byl žalobce sankcionován.

[43] K námitce nicotnosti pak soud uvádí, že povahou nicotnosti se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006 - 74, publ. pod č. 1629/2008 Sb. NSS., podle kterého „[n]icotnost (někdy též označována jako nulita, paakt, absolutní zmatečnost, pseudorozhodnutí, non negotium, zdánlivý akt, pa-akt, právní nullum, neexistence, naprostá (absolutní) neplatnost, či dokonce procesní potrat) představuje specifickou kategorii vad správních rozhodnutí. Tyto vady jsou však vzhledem ke své povaze vadami nejzávažnějšími, nejtěžšími a rovněž i nezhojitelnými. Rozhodnutí, které jimi trpí, je rozhodnutím nicotným. Nicotné rozhodnutí však není „běžným“ rozhodnutím nezákonným, nýbrž „rozhodnutím“, které pro jeho vady vůbec nelze za veřejněmocenské rozhodnutí správního orgánu považovat, a které není s to vyvolat veřejnoprávní účinky. Zatímco v případě „běžných“ vad správních rozhodnutí se na tato, s ohledem na uplatnění zásady presumpce platnosti a správnosti správních aktů, hledí jako na rozhodnutí existující a způsobila vyvolávat příslušné právní důsledky a působit tak na sféru práv a povinností jejich adresátů, v případě nicotných správních rozhodnutí se ani tato zásada neuplatní. Z povahy vad způsobujících nicotnost pak plynou i příslušné právní následky. S nejtěžšími vadami jsou tak nutně spojeny i ty nejtěžší následky. Proto není nikdo povinen nicotné správní rozhodnutí respektovat a řídit se jím.“ Soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí výše uvedenými vážnými vadami netrpí, a proto jej nelze považovat za nicotné.

[44] Soud se dále zabýval jednotlivými přestupky, za jejichž spáchání byl žalobce sankcionován, a k nimž žalobce uplatňoval žalobní námitky.

[45] Žalobce byl uznán vinným z přestupku podle ustanovení § 123 odst. 2 písm. s) zákona o hazardních hrách, spáchaného tím, že ve své provozovně v rozporu s ustanovením § 49 odst. 2 téhož zákona na technickém zařízení „MULTI LOTTO“ s registrační značkou č. ML31167 nezveřejnil čitelným a viditelným způsobem po celou dobu účasti účastníka hazardní hry na technické hře ukazatel délky účasti na hazardní hře.

[46] Důvodová zpráva k ustanovení § 49 zákona o hazardních hrách uvádí: „Nový zákon stanovuje provozovatelům technických her, stejně jako je tomu u provozovatelů herních prostor, povinnost zveřejnit čitelným a viditelným způsobem zákonem stanovené údaje sloužící k informovanému rozhodování při účasti na hazardní hře a varování o následcích, které může taková účast přinést, a to po celou dobu účasti sázejícího na technické hře. Je tím akcentována významná role prevence mezi nástroji k předcházení škodlivých následků hazardního hraní. Cílem povinnosti informovat o údajích týkajících se hazardního hraní, a to jak obecně, tak individuálně ve vztahu k danému hráči, je zejména zajistit, aby účastníci hazardní hry měli dostatek informací a chápali rizika spojená s hazardními hrami. Hráčům by měla být k dispozici trvalá podpora s cílem zabránit problémům souvisejícím s hazardním hráčstvím, a to nejen ve formě podrobných a předem definovaných informací, ale rovněž i prostřednictvím sebeomezujících opatření, pomocí kterých má sázející možnost udržet své hraní pod kontrolou (do této podskupiny lze zařadit i povinnost časového ukazatele délky účasti na hazardní hře).“

[47] Z protokolu o kontrole založeného ve spise vyplynulo, že na předmětném zařízení v době kontroly nebyl čitelným a viditelným způsobem zveřejněn ukazatel délky účasti na hazardní hře. Porušení ustanovení § 49 odst. 2 zákona o hazardních hrách na předmětném technickém

zařízení je rovněž doloženo audiovizuálním záznamem pořízeným při kontrole dne 13. 8. 2018, kdy v čase 10:46 až 10:50 provedli kontrolní pracovníci zkoušku funkčnosti (hru) na daném technickém zařízení.

- [48] Dle názoru soudu je v případě tohoto přestupku nerozhodné, zda technické zařízení ukazatel délky účasti na hře vůbec neobsahuje či zda tento ukazatel není pouze čitelným a viditelným způsobem zobrazen. S ohledem na ochranu hráče je tato okolnost nerozhodná a pro závěr o porušení ustanovení § 49 odst. 2 zákona o hazardních hrách plně postačuje, pokud je prokázáno, že daný ukazatel není čitelným a viditelným způsobem zobrazen.
- [49] Žalobce byl dále sankcionován za přestupek podle ustanovení § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách, spáchaný tím, že v rozporu s ustanovením § 66 odst. 1 písm. h) téhož zákona ve své provozovně neumístil na viditelném místě v herním prostoru ukazatel času viditelný po celou dobu účasti na hazardní hře.
- [50] Ohledně porušení tohoto ustanovení zákona o hazardních hrách soud uvádí, že z protokolu o kontrole ve spojení s pořízenou fotodokumentací je prokázáno, že se dne 13. 8. 2018 v kasinu nikde nenacházel na viditelném místě ukazatel času viditelný po celou dobu účasti na hazardní hře. Ostatně absenci ukazatele času potvrdil i sám žalobce, když v námitkách proti kontrolnímu protokolu uvedl, že *„vyjadřuje lítost nad pochybením týkajícím se umístění ukazatele času v provozovně a zajišťuje nápravu tohoto pochybení tak, aby ukazatel času byl viditelný ze všech herních pozic a po celou dobu účasti na hazardní hře.“*
- [51] Soud dále uvádí, že výklad, který zvolily správní orgány, považuje za jediný možný. Citované ustanovení totiž usiluje o zmírnění negativních vlivů spojených s provozováním hazardních her, přičemž zákonodárce vychází z přesvědčení, že čas strávený při hazardní hře a samo povědomí o čase je jedním z klíčových faktorů, které mají vliv na vznik patologických jevů, jež hraní hazardních her provází (viz důvodová zpráva k ustanovení § 50 zákona o hazardních hrách). Argumentaci žalovaného ve vztahu k porušení tohoto ustanovení tak soud považuje za zcela přílehlavou. Povinnost umístit na viditelném místě v herním prostoru ukazatel času viditelný po celou dobu účasti na hazardní hře je jedním z preventivních opatření sloužících k ochraně hráčů a předcházení vzniku závislosti. Smysl tohoto ustanovení zákona vyniká zejména v komparaci s ustanovením § 50 odst. 3 zákona o hazardních hrách, které stanoví povinnost přerušit vždy po 120 minutách účast na technické hře nejméně na dobu 15 minut, neboť prodlužující se doba strávená u hraní hazardní hry způsobuje úbytek schopnosti kritického úsudku a nárůst ochoty riskování. Právě povědomí o čase spojené s povinností přerušit hru může při zvažování hráče, zda po ukončení přerušeni bude ve hře dále pokračovat, sehrávat významnou roli (rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 10. 6. 2020, č.j. 52A 70/2019-49). Ke splnění povinnosti obsažené v ustanovení § 66 odst. 1 písm. h) zákona o hazardních hrách proto nepostačuje, že hráč má povědomí o tom, kde se ukazatel času v herním prostoru nachází, ale tento ukazatel musí být po celou dobu účasti na hře viditelný.
- [52] Pokud jde o rozporovanou společenskou škodlivost jednání žalobce, považuje zdejší soud za nutné konstatovat, že ta je zpravidla dána již samotným naplněním skutkové podstaty přestupku, což potvrzuje též setrvalá judikatura Nejvyššího správního soudu (k tomu viz rozsudek ze dne 14. 12. 2009, č.j. 5 As 104/2008-45, či rozsudek ze dne 9. 8. 2012, č.j. 9 As 34/2012-28). To znamená, že materiální stránkou přestupku (dříve správního deliktu) má smysl se blíže zabývat zejména v hraničních případech, jak konstatoval Nejvyšší správní soud v již zmíněném rozsudku ze dne 14. 12. 2009, č.j. 5 As 104/2008-45. O takový případ však v

posuzované věci nejde. To, že žalobce předmětné pochybení následně napravil, sice snižuje stupeň společenské nebezpečnosti jeho jednání, ne však natolik, aby bylo možné dojít k závěru, že materiální stránka přestupku nebyla vůbec naplněna. Čím vyšší je totiž typová společenská nebezpečnost určitého správního deliktu (přestupku), tím výraznější (výjimečnější) musí být okolnosti, které by případně způsobily oslabení materiální stránky natolik, že by určité jednání nemohlo být vůbec kvalifikováno jako správní delikt – resp. přestupek (srov. k tomu také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2012, č.j. 1 As 118/2012-23).

[53] Žalobce byl rovněž uznán vinným z přestupku podle ustanovení § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách, kterého se dopustil tím, že ve své provozovně v rozporu s ustanovením § 68 odst. 4 téhož zákona neumožnil po celou provozní dobu kasina hazardní hru u 3 hracích stolů živé hry (BIGWIN Magic Wheel) s označením MWX100104, MWX100105 a MWX100106.

[54] Důvodová zpráva k tomuto ustanovení uvádí, že „blíže specifikuje definici kasina a podmínky provozování hazardních her v daném prostoru. Zákon současně za účelem dostatečné informovanosti potencionálních účastníků hazardní hry a důsledného rozlišení tohoto druhu podnikání stanovuje povinnost tento herní prostor označit příslušným označením obsahujícím slovo „kasino“. V rámci kasina se provozuje primárně živá hra. Společně s živou hrou může být v kasinu provozována i technická hra a bingo. Kasino představuje herní prostor s vysokou mírou společenských rizik, a to i v kontextu ostatních hazardních her. Z uvedeného důvodu tak nová úprava obsahuje řadu zákonných omezení, a to ve formě minimálního počtu možných povolených herních pozic technické hry a minimální počet hracích stolů aktivně zajišťujících nabídku živé hry. Zákon dále stanovuje, že společně s každým hracím stolem živé hry lze provozovat maximálně dalších 10 herních pozic technické hry. Zákon tak dává provozovateli kasina možnost umístit si do herního prostoru i větší počet technických zařízení, avšak za podmínky otevření dalšího hracího stolu. Zákon současně stanovuje povinnost umožnit po celou provozní dobu hru minimálně u tří hracích stolů živé hry, což má zabránit vzniku tzv. kvazikasin, kdy se jedná fakticky o hernu, avšak provozovanou pod označením kasino.“

[55] Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. 9. 2020, č.j. 6 As 196/2020-32 k tomuto přestupku uvedl, že „[z]ákonodárce tedy vyžaduje, aby v kasinu byla jako hlavní činnost provozována živá hra (§ 68 odst. 1 zákona o hazardních hrách), čímž odlišuje kasino od herny, ve které je jako hlavní činnost provozována technická hra (§ 67 odst. 1 zákona o hazardních hrách). Po celou provozní dobu kasina vymezenou v povolení k umístění kasina tak musí být účastníkům hazardní hry umožněno si kdykoliv zabránit hru živé hry u kteréhokoli povoleného stolu živé hry. Tímto opatřením má být docíleno, že z pohledu zákona zůstane provoz živé hry hlavní činností kasina. Ačkoliv i v kasinu může vedle živé hry docházet k provozu technických her, je tato vedlejší činnost limitována stanovením minimálního počtu stolů, u kterých musí být po celou dobu provozu kasina umožněna živá hra povolená v souladu s § 98 odst. 2 zákona o hazardních hrách (tzv. započitatelné stoly živé hry). Na tyto počty hracích stolů živé hry jsou dále navázány limity pro počty herních pozic technické hry, které mohou být v kasinu povoleny. Není tedy pochyb o tom, že živá hra musí být v kasinu umožněna současně na všech započitatelných stolech živé hry. Vzhledem k tomu, že v provozovně stěžovatelky nebyl u žádného stolu živé hry přítomen krupiéř, který by byl schopen živou hru aktivně nabízet, a obsluha provozovny (v počtu jednoho zaměstnance) byla vytižena jinými činnostmi spojenými s provozem kasina, dospěl krajský soud ke správnému závěru, že podmínka umožnění hry nejméně u 3 stolů živé hry po celou dobu

provozu kasina nebyla v daném případě naplněna, a tedy došlo k porušení § 68 odst. 1 a 4 zákona.“

- [56] Závěry Nejvyššího správního soudu lze shrnout tak, že nejméně jedna osoba obsluhy kasina je zaměstnána identifikací klientů, obsluhou technických herních zařízení, prodejem a výměnou žetonů. Současně platí, že v kasinu (na rozdíl od herny dle ustanovení § 67 odst. 1 zákona o hazardních hrách musí být jako hlavní činnost provozována živá hra (ustanovení § 68 odst. 1 zákona o hazardních hrách), což je promítnuto do zákonného příkazu, že po celou provozní dobu kasina vymezenou v povolení k umístění kasina tak musí být účastníku hazardní hry umožněno si kdykoliv zahrát hru živé hry u kteréhokoli povoleného stolu živé hry. Jakkoli v kasinu mohou být vedle živé hry provozovány technické hry, je tato vedlejší činnost limitována stanovením minimálního počtu započítatelných stolů živé hry, u kterých musí být po celou dobu provozu kasina umožněna živá hra. Živá hra musí být v kasinu umožněna současně na všech započítatelných stolech živé hry. Z těchto východisek zdejší soud vycházel, když hodnotil důvodnost žalobních námitek žalobkyně.
- [57] Ze správního spisu je zřejmé, že v provozovně žalobce byla přítomna pouze jedna zaměstnankyně, jež pracovala v době kontroly v provozovně jako servírka. Vzhledem k uvedenému soud konstatuje, že nebylo v silách jediné přítomné zaměstnankyně, aby zajistila všechny popsané činnosti. Nebyla tak naplněna podmínka stanovená v ustanovení § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách, která stanovuje povinnost umožnit hru nejméně u 3 stolů živé hry po celou dobu provozu kasina.
- [58] Namítal-li žalobce, že nebylo prokázáno, že žalobce neumožňoval současně hru na všech započítatelných hracích stolech živé hry, protože během kontroly nebyl proveden žádný kontrolní nákup herních žetonů a reálná obsluha všech stolů živé hry nebyla nijak předvedena, jde o námitku nedůvodnou. Pokud byla počtem přítomných zaměstnanců (v daném případě byla přítomna jedna osoba obsluhy) vyloučena možnost současné bezodkladné hry na všech kolech štěstí, bylo zbytečné, aby byl prováděn kontrolní nákup. Stejně tak je nepřipadná argumentace žalobce týkající se nezájmu o předmětnou živou hru ze strany zákazníků (pozn. soudu: nezájem zákazníků byl nasnadě s ohledem na žalovaným naznačenou neatraktivitu živé hry BIGWIN Magic Wheel, na rozdíl např. od karetních her typu black jack, poker, či evropské rulety, k jejichž provozování měl žalobce také vydáno povolení; na skutečnost, že tato hra nebyla ze strany žalobce aktivně nabízena; a na to, že na všech 3 stolech živé hry bylo nalepeno prohlášení, dle něhož minimální částka činí 1.000 Kč, ačkoliv dle schváleného herního plánu to měla být 1 Kč), neboť žalobce je povinen svou povinnost splnit bez ohledu na zájem zákazníků. Rovněž je nepřipadná argumentace neobsazeností kasina v době proběhnuvších kontrol a telefonickým spojením na zaměstnance kasina v pracovní pohotovosti. Povinnost stanovená předmětným ustanovením zákona o hazardních hrách není omezena na určitou provozní dobu kasina, ale dopadá na jeho celou provozní dobu. Kontaktování zaměstnanců v pracovní pohotovosti pak neumožňuje bezodkladnou hru na započítatelných stolech živé hry ve smyslu předmětného zákonného ustanovení. Nebylo tak dle názoru soudu možné dospět k závěru, že žalobcem přijatá organizační, personální a technická opatření jsou dostatečná pro splnění jeho povinnosti jako provozovatele kasina dle ustanovení § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách.
- [59] K některým dalším námitkám žalobce, spíše obecného charakteru, se soud vyjadřuje následovně:

- [60] Soud nedospěl k závěru, že by byly postupem žalovaného či správního orgánu I. stupně porušeny zásady dané ústavním pořádkem či správním řádem; ostatně žalobce ani nijak blíže tyto „porušené“ zásady blíže nespécifikoval. Nedospěl ani k závěru, že by napadená rozhodnutí byla výsledkem libovůle správních orgánů či že by tyto postupovaly nadměrně formalisticky, popř. zneužily meze správního uvážení, v důsledku čehož by vyložily předmětná ustanovení v neprospěch žalobce. Tak tomu dle názoru soudu v daném případě nebylo.
- [61] Žalobce dále namítal, že správní orgán nedostatečně zjistil skutkový stav věci tak, aby odpovídal ustanovení § 3 správního řádu. Podle ustanovení § 3 správního řádu: „*Nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*“ Soud dospěl k závěru, že správní orgány v řízení postupovaly tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Skutková zjištění správních orgánů jsou jednoznačná, mají oporu ve správním spisu, a v odvolacím řízení ani v řízení před správním soudem nebyla ničím věrohodně a především konkrétně zpochybněna. V této souvislosti pak neobstojí ani tvrzení žalobce, že součástí kontrolních zjištění jsou extenzivní výklady, domněnky a vyhodnocení, které nemají oporu ve skutečně zjištěném stavu. Dle názoru soudu je tomu právě naopak, neboť skutečnost, že správní orgány z kontrolních zjištění při vydání svých rozhodnutí vycházely, svědčí o tom, že kontrolní zjištění jsou v dané věci (ve vztahu k vytýkaným deliktům jednáním žalobce) naprosto postačující.
- [62] Žalobce rovněž namítal, že v daném případě neproběhlo došetření kontrolních zjištění, ačkoliv bylo nařízeno. Soud se ztotožnil s názorem žalovaného, že správní orgán I. stupně dostatečně vysvětlil, proč vzhledem k přeformulování obsahu kontrolních zjištění již nebylo nutné provádět došetření věci ve vztahu k porušení ustanovení § 49 odst. 2 a ustanovení § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Pokud přeformulované závěry kontrolního orgánu postačují pro učinění závěru ohledně porušení těchto ustanovení, pak by dle názoru soudu bylo zcela nadbytečné, aby kontrolní orgán prováděl došetření věci (byť nařízené), a to obzvláště za situace, když již shromáždil dostatek dalších podkladů (protokol o kontrole, fotodokumentace, audiovizuální záznam).
- [63] K námitce, že se správní orgány nezabývaly vysvětlením povinné osoby (obsluhy provozovny), soud uvádí, že toto vysvětlení nebylo v průběhu řízení nijak rozporováno, a proto jej správní orgány vzaly jako jeden z podkladů pro svá rozhodnutí.
- [64] K odkazu žalobce na rozhodnutí žalovaného č.j. 16041-2/2019-900000-311, pak soud uvádí, že skutečnost, že v jiné věci týkající se jiného subjektu zrušil žalovaný rozhodnutí celního úřadu pro nepřezkoumatelnost, nesvědčí o nesouladu v rozhodovací praxi správních orgánů. V daném případě totiž závěry správního orgánu I. stupně ohledně neumožnění živé hry na započitatelných stolech obstály jak v přezkumu odvolacího orgánu (žalovaného), tak soudu, neboť správní orgán I. stupně založil do spisu dostatek podkladů, ze kterých vyplývalo porušení ustanovení § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách ze strany žalobce.
- [65] K námitce žalobce ohledně nařčení z toho, že obchází režim herny, soud uvádí, že mezi režimem herny a režimem kasina jsou podstatné rozdíly (srov. příslušná ustanovení zákona o hazardních a výklad žalovaného uvedený v napadeném rozhodnutí). Skutečnost, že žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že žalobce formálně provozuje kasino, čímž neoprávněně získává výhodnější režim, než zákonodárce přiznává hernám [provozní doba kasina není na rozdíl od herny zákonem omezena (srov. ustanovení § 67 odst. 3 zákona o

hazardních hrách), limity pro maximální sázku a výši výhry jsou u technické hry provozované v kasinu vyšší, než v případě jejího provozování v herně (srov. ustanovení § 52 odst. 1 a 2 téhož zákona)], nečiní napadené rozhodnutí nezákonným, jelikož tento dílčí závěr lze nepochybně dovodit ze zjištěných skutkových okolností, a to zejména ve vztahu k dodržování podmínky podle ustanovení § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách v provozovně žalobce.

[66] Závěrem pak žalobce namítal nepřiměřenost uložené sankce. Pokud jde o tuto námitku, tak ani s ní nemůže soud souhlasit. Úvahu o výměře pokuty v odůvodnění svých rozhodnutí dostatečně ozřejmily oba správní orgány.

[67] Správní orgán I. stupně v části 7. (na str. 12 až 15) svého rozhodnutí označené „*Odůvodnění druhu a výměry správního trestu*“ konstatoval, že se žalobce dopustil souběhu čtyř přestupků, a proto postupoval při stanovení správního trestu v souladu s tzv. absorpční zásadou (viz ustanovení § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky), což podpořil odkazy na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Jako nejzávažnější přestupek posoudil přestupek podle ustanovení § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách, neboť žalobce nezajištěním přítomnosti krupiérů v provozovně a s tím souvisejícím nezajištěním živé hry v kasinu, porušil základní princip, na kterém je provoz kasin založen. Proto byla pokuta uložena podle ustanovení § 123 odst. 9 písm. b) zákona o hazardních hrách. K *významu zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen*, uvedl cíle regulace provozování hazardních her na území ČR. V případě skutkové podstaty dle ustanovení § 123 odst. 2 písm. s) předmětného zákona uvedl, že chráněným zájmem je především zájem na prevenci předcházení škodlivých následků hazardního hraní, přičemž cílem povinnosti informovat o údajích týkajících se hraní hazardních her je zajistit, aby její účastníci měli dostatek informací a chápali rizika spojená s hazardními hrami. V případě skutkové podstaty dle ustanovení § 123 odst. 3 písm. e) téhož zákona uvedl, že chráněný zájmem je informační povinnost osob, které se účastní hazardních her, a dále eliminace potenciálních negativních rizik vůči osobám, které se hazardních her primárně neúčastní. V případě přestupku podle ustanovení § 123 odst. 3 písm. g) téhož zákona uvedl, že chráněným zájmem je regulace výskytu a konečného umístění kasin na území obcí včetně zájmu na regulaci koncentrace hazardních her. Zabránění vzniku kvazikasin je jedním z hlavních záměrů zákona o hazardních hrách. K *významu a rozsahu následku přestupku* uvedl, že přestupky jsou ohrožovací, tj. nezáleží na tom, zda škodlivý následek nastal, ale že fakticky hrozil. Ke *způsobu spáchání a okolnostem spáchání přestupku* správní orgán popsal princip fungování kasina (založený na provozování živé hry). Uvedl, že typová nebezpečnost daného přestupku je tak vysoká, že nebylo možné uvažovat o uložení pokuty v řádech desítek tisíc korun, neboť sankce musí být uložena v takové výši, aby se provozovateli porušování právních předpisů nevyplácelo a aby byla sankce v jeho majetkové sféře znatelná. Správní orgán se dále zabýval povahou činnosti právnické osoby, tj. že žalobce jakožto podnikatel v oblasti provozování hazardních her by měl znát příslušné povinnosti a dodržovat je, a dále přitěžujícími a polehčujícími okolnostmi. Za přitěžující okolnost označil spáchání čtyř přestupků. Zároveň k otázce likvidační výše pokuty uvedl, že provozovatel hazardní hry musí v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o hazardních hrách disponovat vlastními zdroji minimálně ve výši 2.000.000 EUR.

[68] Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný odkázal na principy zákonnosti trestu a individualizace trestu, přičemž shrnul úvahy správního orgánu I. stupně, se kterými se ztotožnil. Zároveň dodal, že pokud by provozování kvazikasin nebylo ze strany správních

orgánů dostatečným způsobem sankcionováno, docházelo by tím k hrubému narušování hospodářské soutěže v oblasti provozování hazardních her. Zároveň s ohledem na závažnost vytýkaného pochybení žalovaný neshledal prostor pro snížení výše uložené pokuty, neboť skutek vymezený ve výroku III. prvostupňového rozhodnutí je ve vztahu ke skutku dle výroku IV. rozhodnutí zcela zanedbatelné povahy. A proto i jeho zrušení má zcela zanedbatelný vliv na celkovou výši uložené sankce. Uloženou pokutu pak žalovaný neshledal jako likvidační.

[69] Lze proto jen zopakovat, že horní hranice u přestupku podle ustanovení § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních, který správní orgány vyhodnotily jako nejzávažnější, je stanovena v souladu s ustanovením § 123 odst. 9 písm. b) téhož zákona na částku 3.000.000 Kč. Na druhé straně z Obchodního rejstříku soud zjistil, že žalobce je společností se základním kapitálem 60.000.000 Kč. Ve světle této skutečnosti a s přihlédnutím ke druhu a povaze spáchaných přestupků tak rozhodně nelze uloženou pokutu ve výši 170.000 Kč chápat jako nepřiměřenou. Správní orgán I. stupně správně uvedl, že ukládaná pokuta musí být pro pachatele přestupku citelná, nikoli však likvidační. Vždy je třeba přihlížet k osobním a majetkovým poměrům pachatele přestupku. Správní orgán této povinnosti v projednávaném případě plně dostál.

[70] K námitce, že žalovaný měl výši uložené pokuty snížit, neboť napadeným rozhodnutím byl zrušen výrok III. prvostupňového rozhodnutí a ve věci přestupku podle ustanovení § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách (spáchaného tím, že v rozporu s ustanovením § 66 odst. 2 téhož zákona na budově a ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, v níž se nachází provozovna, bylo dne 13. 8. 2018 umístěno sdělení ve formě žluté nálepky s nápisem „MAGIC X GAMES JIŽ OTEVŘENO“), bylo řízení zastaveno, soud považuje za vhodné zopakovat, že v daném případě postupovaly správní orgány při ukládání trestu podle tzv. absorpční zásady. Ta ve stručnosti znamená, že je trest ukládán podle sazby za nejprísněji trestný (nejzávažnější) přestupek. Tato zásada však neznamená, že každému z dílčích přestupků je přiřazena určitá peněžní hodnota a že výsledná uložená pokuta je součtem těchto dílčích částek, tj. v případě, že by odvolací orgán řízení ve vztahu k některému z dílčích přestupků zastavil, tak by byl nucen o tuto dílčí částku výslednou pokutu snížit. S ohledem na okolnosti nyní projednávaného případu je podstatné, že řízení bylo zastaveno ve vztahu k přestupku, který nebyl shledán správními orgány jako nejzávažnější [tím byl přestupek dle ustanovení § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách], ba dokonce byl tento přestupek (porušení ustanovení § 66 odst. 2 předmětného zákona) žalovaným ve vztahu k porušení ustanovení § 68 odst. 4 téhož zákona označen jako „zanedbatelné povahy“. Nesnížil-li tedy žalovaný, při současném zastavení řízení ve věci jednoho z dílčích vytýkaných přestupků, celkovou výši uložené pokuty, pak dle názoru soudu nepochybil, pokud stále vycházel z významné závažnosti přestupku dle ustanovení § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách, který byl pro stanovení výše uložené sankce rozhodujícím a vůči kterému řízení nebylo zastaveno.

[71] Lze proto dle soudu uzavřít, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný zabýval všemi uplatněnými námitkami žalobce a vypořádal se s veškerou jeho uplatněnou argumentací. Závěry správních orgánů soud hodnotí jako věcně správné, logické a přezkoumatelné. Žalobce pomíjí, že provozování hazardních her není činností obecně povolenou, ale s ohledem na existenci negativních jevů, jež se s danou činností pojí, se jedná o oblast zákonodárcem přísně regulovanou. Nastavení přísných pravidel pro provozování hazardních her nelze považovat za omezení zasahující do svobody podnikání, ale naopak se

jedná o nástroj sloužící k ochraně osob před hráčskou závislostí, směřující k ochraně společenského pořádku a také k předcházení trestné činnosti. Cílem přijetí přísné regulace s následnou důslednou kontrolou ze strany správních orgánů je tak především snížení dostupnosti (všudypřítomnosti) hazardních her a usměrnění herní touhy hráčů do kontrolovaného okruhu heren a kasin provozovaných subjekty, jež plní přísná zákonná kritéria. Tím má dojít nejen ke snížení patologických jevů hazardních her ve společnosti (včetně prevence trestné činnosti), ale také k zajištění ochrany spotřebitelů.

[72] Ze všech výše uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

[73] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 14. září 2023

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu